

REFLEKTIONER OM MISSION

Kristen mission har sina rötter tillbaka till Kristus själv. Det var han som kallade apostlarna och som utrustade dem för en världsvid missionsgärning.

Den första generationens missionärer drevs alltså av Jesu missionsbefallning och upplevelsen av den heliga Anden. De bar Jesu missionskallelse djupt i sina hjärtan, men först genom andens dop förlöstes kallelsen. Det lär oss att kombinationen av en personlig kallelse och Andens dop är två förutsättningar för en dynamisk mission.

Först verkade apostlarna bara bland judar, men så småningom visade Gud att även hedningarna skulle få evangelium. Från den stunden var hela världen deras missionsfält.

Aposteln Paulus gjorde flera missionsresor och på varje plats predikade han evangelium, vägledde folk till frälsning, startade nya församlingar, tillsatte äldste och höll kontakt med dem genom apostoliska brev, samt personliga besök. Denna apostoliska strategi är den urkristna formen av mission och vi måste förstå att den är tidlös och passar in i varje generation. Formerna för mission kan variera men strategin är kristallklar.

Hur gick det för de andra apostlarna?

Bibeln ger vissa indikationer, men inte en total bild av apostlarnas livsuppgift. Vi öppnar ett fönster mot den apostoliska tiden och ger några exempel på hur långt den första generationen missionärer nådde med budskapet om Jesus.

Petrus lämnade Jerusalem och arbetade i Antiokia och på olika platser i mindre Asien. Enligt gammal tradition dog han martyrdöden i Rom.

Johannes verkade i Jerusalem, mindre Asien och i Efesus. Han överlevde alla de andra apostlarna och dog en naturlig död i slutet av första århundradet.

Andreas verkade runt Svarta havet. Efter en flerårig vistelse i Konstantinopel, arbetade han i Makedonien och Grekland.

Filippus tros ha verkat norr om Svarta havet och Frygien, där han led martyrdöden.

Bartolomeus tros ha arbetat i Asien och förmodligen kom han ända till Indien. Han sägs ha blivit korsfäst i Armenien.

Tomas lär tidigt ha förkunnat evangelium i Mesopotamien, Persien och Indien. Somliga tror att han kom ända till Kina med budskapet om Jesus. Ännu i dag finns det ett kyrkosamfund, i Indien, som kallar sig för "Tomaskristna".

Matteus förkunnade budskapet i Makedonien och sedan verkade han i Afrika och tros ha kommit ända till Etiopien, där han eventuellt led martyrdöden.

Jakob, Alféi son reste västerut och kom till Spanien med budskapet om Jesus.

Judas Tadeus, Jakobs son, arbetade i Gallilén, Arabien, Syrien och Mesopotamien.

Simon Ivraren arbetade i Nordafrika och särskilt i Marocko.

Förutom apostlarna minns vi en stor skara vittnen under apostlatiden, som missionerade och intog nya områden för kristen tro, i enlighet med Jesu missionsbefallning.

Vi kan nämna Jesu broder Jakob, Paulus, Barnabas, Silas, Lukas, Akvila och hans fru Priscila, Apollos, Timoteus och Titus. Till dessa kommer ett antal namngivna missionärer i nya testamentet och alla systrar och bröder som inte namnges, men som gjorde en underbar missionsgärning, redan under kyrkans första generation.

Den mission alla dessa ägnade sig åt var att förkunna evangelium, föra människor till Kristus, grunda nya församlingar, tillsätta äldste och undervisa de nyfrälsta genom brev och personliga besök.

Den missionen kallas för apostolisk. Är vår mission i dag apostolisk? Det är en fråga vi har anledning reflektera över.

Mission, vad är det?

Tidigt i den kristna kyrkan satsade man på mission. Aposteln Paulus gjorde sina missionsresor och förkunnade evangelium i land efter land. Överallt där folk tog emot budskapet grundades kristna församlingar, som växte och utvecklades under apostelns överinseende. Hans missionsresor är väl dokumenterade i apostlagärningarna. Den som studerat kyrkans missionshistoria vet att de första lärjungarna nådde långt med sitt missionsarbete redan under kyrkans första generation.

Jesus själv hade gett dem befällningen att gå ut till alla länder i hela världen för att predika evangelium. Denna missionsbefallning var den energi som drev apostlarna ut på långa och riskabla färder på land och på hav, för att till varje pris nå ut med budskapet till världens yttersta gräns.

Svensk frikyrka hade under sina första år en stark mission. De sände sina missionärer till fjärran länder och på den tiden kunde de inte rekvirera statliga pengar för att möjliggöra sin mission. Medlemmarna offrade redan beskattade pengar till sin församling för att därigenom fullfölja uppdraget.

I takt med att kyrkorna samarbetat med SIDA har kyrkornas eget missionsengagemang krympt. För några år sedan meddelades att svensk pingstmission hade backat med tjugo miljoner under en tioårsperiod. Förmedlingsgåvor från staten och från second hands hade ökat under denna period, men det var församlingarnas egna insatser som hade minskat. Jag har inget emot att vi kan förmedla pengar från staten till viktiga projekt inom missionens arbete. Men eftersom statliga pengar inte får användas till förkunnande kristen mission måste vi arbeta för att åstadkomma en balans mellan den förkunnande missionen och den diakonala. Båda är lika viktiga men måste balanseras mot varandra.

Ur ett nytestamentligt perspektiv är mission att förkunna Kristus till alla folk och att som en följd av detta döpa människor och grundlägga nya kristna församlingar. Det är detta vi försöker åstadkomma i Benin och i andra länder där vi inbjuds att verka.

Den urkristna församlingen hade ett apostoliskt perspektiv på missionsarbetet. De sände ut apostlar för att dessa skulle föra evangeliet från den lokala församlingen ut till platser som ännu inte hört evangelium. Den apostoliska förkunnelsen var präglad av Kristus och inspirerad av den heliga Anden. Denna kraftiga förkunnelse ledde till frälsning för enskilda människor och att nya församlingar etablerades på orter där evangeliet inte tidigare var känt.

När man studerar kristna kyrkans agenda för mission varierar utbudet högst betänkligt. Det är inte en apostolisk mission med personlig omvändelse och församlingsplantering som dominerar bilden. Den typen av mission är inte alltid prioriterad bland kyrkornas måldokument om kristen mission. I stället kan man läsa om diakoni, katastrofhjälp, global rättvisa och frågor omkring mänskliga fri och rättigheter. Alla dessa områden är behjärtansvärda och det är naturligtvis bra att kristna kyrkor ägnar tid och kraft åt dessa frågor. Ibland blir kyrkans missionsagenda politisk när frågor om vapenexport, klimaträttvisa, religionsdialog och nyandlighet fokuseras. Då känns det som om kyrkan opererar i gränslandet till en synkretistisk agenda för kristen mission.

När jag studerar olika kyrkans missionsstrategi saknar jag ofta det tydliga evangeliet om försoning och frälsning för enskilda människor. Jag efterlyser en tydlig agenda där kyrkan skall vinna människor för Gud och genom dopet bli en del av den kristna församlingen. När kyrkan bedriver mission i ett land präglad av en annan religion vill man begränsa arbetet till diakoni och dialog. Den som vill vinna folket för Kristus blir misstänkt för proselytism och det vill man inte riskera.

Man talar gärna om försoning mellan länder och olika folkgrupper, som relationen mellan Israel och Palestina. Men man undviker att peka på ett evangelium som är givet för den enskilda människans frälsning och eviga väl. Denna vision var självskrivnen för samfundens och kyrkornas pionjärer. De sändes ut i världen och konfronterade rådande religioner med ett frälsande och upprättande evangelium. De bildade nya kristna församlingar och parallellt med denna mission arbetade de med sjukvård, utbildning och bistånd. Diakonin ackompanjerade den förkunnande missionen och dessa båda delar av missionen blev till en harmoni och en missionens helhet, som Gud välsignade. Jag menar att många kyrkor ensidigt fokuserar den ena delen och lämnar den andra.

Enligt Jesus kunde ingen bedriva mission utan att först bli fylld av den heliga Anden. Först efter andeutgjutelsen på pingstdagen aktualiserades frågan om mission. Andens dop skapade missionärer och dessa, som kallades apostlar nådde till den då kända världen med budskapet om Jesus. Hur kunde Jesu första lärjungar nå så långt utan moderna transportmedel och media. Det var en stark apostlatjänst som inte drevs av politisk korrekthet eller frikyrklig försiktighet. Efter andeutgjutelsen brann missionens eld och den tändes i land efter land. Vi vill bidra till att den elden får brinna starkt även i fortsättningen.

"Stanna i Jerusalem till dess ni blir beklädda med kraft, men när den Heliga Anden kommer över er skall ni få kraft att vittna om mig".

Mission som leder till dop och församlingsplantering.

Bilden föreställer en dopgudstjänst i Benin. Drygt tjugo nyfrälsta står i kö för att döpas i flodens rinnande vatten. Dopet sker medan de kristna sjunger lovsånger till Guds ära ackompanjerade av trummans taktfasta musik.

En av pionjärevangelisterna döper människor som kommit till tro under den kampanj som nyss avslutats och resultatet var att dopkandidaterna som fostrats i den muslimska religionen nu mött Jesus och genom dopet bekänner de att något nytt har skett i deras liv. Från denna dopdag tillhör de Jesus och därmed lämnar de sin tidigare religion.

Liknande dopgudstjänster sker på många platser i den muslimska delen av Benin.

När evangelisterna kommer till ett område där evangelium inte tidigare predikats tar folk emot Jesus och blir frälsta.

När dessa fått undervisning om Jesus och det kristna livet arrangeras dopförrättningar och genom dessa nykristna bildas nya församlingar. Pingstledaren i Benin berättar om att flera hundra nya församlingar har bildats genom evangelisternas arbete.

Dessa nya församlingar har inga erfarna ledare eftersom alla är nyfrälsta. Det betyder att evangelisterna får hålla kontakt och besöka dem tills man efter en tid kan placera en erfaren pastor i den nya församlingen.

Kerygma har byggt ett antal kyrkor på platser där nya församlingar har bildats.

Det finns en uppfattning att muslimer skall be i Moskéer och kristna i kyrkor.

Om inte den nya församlingen har en kyrka händer det att de nyfrälsta går tillbaka till moskén för att be och ibland återgår man även till Islam. Därför är det viktigt att hjälpa dem att bygga kyrkor.

Kerygma ansvarar för tjugo evangelister och vi gläder oss över den framgång de har. Vi ber om att evangelium skall nå till alla folkslag och stammar i Benin.

OL

Andlig kamp och andlig seger i Benin.

Under alla mina resor i Benin har jag sett hur andligheten och demonisk religion är den verklighet som folk konfronteras av.

När människorna blir frälsta och överlämnar sina liv i Guds hand uppstår en inre kamp. Demoner och onda andar vägrar att släppa människan och därmed är den andliga kampen intensiv.

Församlingarna vet detta och inser vikten av att befria människorna från onda andar och demoniskt inflytande. Därför ägnar de sig åt intensiv bön i Jesu namn och när den andliga nöden blir tillräckligt stor avskiljer de tid för bön och fasta.

En afrikansk pastor predikade i Filadelfia Stockholm under min tid som pastor där.

Det var en stark och närgången förkunnelse som jag aldrig glömmet. Han berättade att han besökt Sverige vid flera tillfällen och predikat i både små och stora församlingar men han hade aldrig sett att man drev ut onda andar i dessa möten. I sin afrikanska församling drev de ut demoner och befriade människor och denna befrielsejänst skedde inte offentligt.

Besatta välkomnades till ett rum bredvid kyrksalen och där skedde befrielsen. Sedan kunde dessa sitta med i Gudstjänsten utan att plågas av demoner och störa samslingen.

”Eftersom ni inte driver ut demoner tror ni inte att dessa finns i Sverige, men ni har lika mycket demoniskt inflytande som vi har i Afrika. Men ni märker inte detta eftersom er låga andliga nivå aldrig utmanar demonerna.” Detta budskap predikade han ut i Filadelfiakyrkan och jag glömmet det aldrig fast det gått trettio år sedan dess.

Den andliga kampen uppstår när församlingen vaknar upp ur sin andliga sömn och ikläder sig sin andliga vapenrustning.

När Jesus grät över staden Jerusalem jublade lärjungarna, när Jesus kämpade sin andliga kamp i Getsemane, sov hans lärjungar och när Jesus hängde på korset flydde lärjungarna.

Jesu närmaste medarbetare surfade yligt samtidigt som deras mästarare redan var fångad av korsets lidande och drogs emot att fullborda kampen och därmed vinna den andliga segern.

Kristen mission som inte är korsmärkt saknar korsets djupa dimension och begränsas till diakoni och bistånd. Den korsmärkta missionen rymmer allt detta samtidigt som nöden för människornas frälsning präglar den missionen.

OL

Mission i Andernas bergsbygd.

Sedan många år stöder vi ett pionjärarbete i norra Argentina. Högt uppe i Andernas bergsområden arbetar pastor Ernesto Ovejero. Området är strängt katolskt och i början mötte Ernesto och hans fru Marylen motstånd. Men med åren har motståndet upphört och pastorseparet Ovejero har en öppen dörr bland folket. Det visade sig för en tid sedan när kommunen skulle välja en ny borgmästare, så fattades enbart några röster för att Ernesto skulle bli vald. I Angastakko finns i dag en församling och de har planerat nya församlingar på ett antal platser i Andernas bergsbygd.

Bilderna visar pastorsfamiljen Ovejero, Kyrkan och barndagiset samt ett av de dop de har fått vara med om.

Vi tackar Gud för vad som sker genom detta arbete och önskar dem Guds rika välsignelse.

OL

Föreningen Kerygma - med evangelium till världen!

Evangelistteamet i Benin

Sedan många år underhåller vi ett evangelistteam, som reser runt i norra Benin och evangeliserar, genom att förkunna Guds ord på platser, som inte tidigare nåtts av evangelium. Bakgrunden är den att jag höll en stor kampanj i staden Parakou i norra Benin och jag inbjöd ett hundratal predikanter från landets norra delar. Dessa fungerade som rådgivare och förebedjare under kampanjmötena och på dagarna arrangerade vi en bibelskola för dessa.

En dag kom Guds Ande över oss och jag talade ut det som Herren lade på mitt hjärta. Mitt under ett bibelstudium ropade jag ut; "Ser ni hur många som blir frälsta varje kväll? Vi skall ha liknande kampanjer i alla städer och större samhällen i den muslimska delen av Benin. Det är inte jag som skall predika i dessa kampanjer, det skall ni göra och jag skall bistå er i arbetet". Predikanterna blev djupt berörda av det som uttalades och mötet präglades av förkrosselse och bön.

Snart utsågs ett evangelistteam, som under pastor Michael Sambienis ledning skulle ansvara för dessa kampanjer. Jag lovade att bistå dem med en bil, högtalare, elaggregat och annan utrustning, som behövdes för detta projekt. Det tog tid innan jag fick

budgeten och innan jag sedan kunde leverera pengarna för teamets utrustning, så evangelisterna blev otaliga och i väntan på hjälpen började de arbetet genom att besöka tretton orter. Totalt fick de se 700 muslimer bli frälsta under dessa besök. Efter en tid bildades församlingar på alla dessa orter och den största var på 150 medlemmar och den minsta på 20.

När teamet kommer till en ort börjar de med att besöka folk. De har med sig skor och kläder för att ge till fattiga familjer. De ber för sjuka och uppmuntrar människorna att komma till kampanjen som skall hållas. Genom dessa diakonala kärleksgärningar får de folket på sin sida och ingen kan hindra deras kampanjer.

Det profetiska tilltalet vi fick under samlingen med 100 predikanter, går nu i uppfyllelse. Landets egna söner evangeliserar och Kerygmas vänner utrustar dem till denna tjänst. De behöver inte bara den utrustning vi gett dem, de behöver även en månadslön. Evangelisterna har en lön på 600 kronor i månaden, vilket är en normal inkomst i Benin.

Tack till alla som ger gåvor så att vi kan fortsätta detta arbete.

OL

Owe Lindeskärs Reseprogram

NOVEMBER

09 – 11	Inspelningar Kanal 10
14 – 15	Vallhamrakerkan
21	18.00 Pingstförsamlingen i Horn
22	10.00 Linneakerkan i Kisa

P.g.a. corona är övriga helger framflyttade.

Beställ Owe Lindeskärs böcker och Lewi Pethrus predikningar från Kerygma, frakt tillkommer.

Bön som når till Faderns hjärta.

Pris 190:-

Mathewa.

Pris 150:-

Den korsmärkta Församlingen.

Pris 150:-

USB sticka med 62 predikningar av Lewi Pethrus.

Pris 350:-

Hjälp oss att hjälpa flickorna på hemmet Rut.

Tre mål mat om dagen, kläder, husrum, skolgång, utbildning, hälsovård och sjukvård

Betalningsavsändare

Betalningsmottagare

Inbetalningsavgift
(ifylls av banken)

Från bankgiro nr (vid girering)

Belopp kronor

öre

Till bankgiro nr (ifylls alltid)

5 0 9 7 - 7 8 3 4

SKRIV ELLER STÄMPLA INTE I FÄLTET NEDAN - AVSETT FÖR MASKINELL LÄSNING

#

#

50977834 #45#

B

Vi ber tillsammans

Bed för planerade möten

Be för Benin.

- ✓ Hemmet Rut.
- ✓ Evangelisterna.
- ✓ Nya församlingar.
- ✓ Fortsatt evangelisation bland onådade folk.

Be att pandemin upphör.

- ✓ Be för sjuka och sörjande.
- ✓ Be om helande.
- ✓ Be om väckelse.

Inför Jesu tillkommelse.

- ✓ Att förstå tidens tecken.
- ✓ Be om andligt uppvaknande.
- ✓ Be att församlingen förbereder sig för denna stora dag.

Flickorna på hemmet Rut.

Trots den isolering som drabbat oss i denna tid har enskilda och församlingar bistått med gåvor så att vi kunnat klara våra ekonomiska åtaganden. För detta är vi tacksamma till Gud och alla våra vänner som ger stöd till Kerygmas arbete. Ordet kerygma är grekiska och betyder att en härold ropar ut sitt budskap och vi har världens bästa budskap att ropa ut till en värld i nöd. Budskapet om Jesus är det evangelium vi förkunnar genom böcker, TV, predikan och genom brinnande evangelister i Benin och andra länder. Denna verksamhet fortsätter och behoven är så stora så vi ber om att kunna utöka arbetet.

Flickorna på hemmet Rut är glada och tacksamma för den kärlek de får av en hängiven och duktig personal. Genom den yrkesutbildning de får kan de efter tiden på hemmet försörja sig och när de så småningom gifter sig och bildar familj finns ekonomiska möjligheter för barnen att gå i skola och att familjen har mat på bordet. Merparten av flickorna väljer att utbildas till sömmerskor och möjligheten att utbildas till frisör har under vissa perioder varit möjligt. Både sömnad och hårvård är populära utbildningar, som ger arbetstillfällen i Benin.

Tiden på hemmet Rut gör nytta och förvandlar splittrade och sårade flickor till trygga och frälsta ungdomar, som förbereder sig för ett liv i samarbete med Gud.

Med Guds och människors hjälp fortsätter vi att hjälpa flickorna på hemmet Rut.
OL

Tack!

Ännu en gång vill vi tacka Gud för att han hjälpt och bistått oss i vårt arbete. Det är underbart att veta att han lovat vara med oss alla dagar in till tidens slut.

Tack också till alla våra vänner som bistår oss med uppmuntran, förbön och gåvor.

Höstbrevet handlar om mission och föreningen Kerygmas uppdrag är att i samarbete med kristna församlingar missionera genom att förkunna evangelium och arbeta med diakoni.

Vårt missionsengagemang sträcker sig till andra länder, men vi vill även arbeta i Sverige. Därför gläder vi oss åt samarbetet med bussmissionen, som vi stöder varje månad.

Ove och Agneta Jonsson driver ett mycket fint och framgångsrikt evangelisationsarbete. De ger oss ständiga rapporter om människor som kommer till bussen och över en kopp kaffe blir det andliga samtal som ibland leder till bön och frälsning. Sedan utrustas besökarna med en bibel och vägledande kristen litteratur.

Vi ser det som en förmån att få stå med i denna evangeliets spjutspets i vårt land.

Bussen parkeras på områden där många samlas, som marknader och andra folkrika evenemang. Sedan sker arbetet i samarbete med ortens kristna församlingar.

Med önskan om Guds rika välsignelse.

Ann-Britt och Owe Lindeskär

